

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

24. Quisnam sit Minister consecrationis Episcopalis? Et explanatur, quod
olim Chorepiscopi ex concessione Episcoporum ordinabant Sacerdotes. Ex
p. 12. t. 1. r. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

tento in hoc permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad validē recipienda, vel danda alia Sacraamenta. Negant Vasquez disp. 134. cap. 3. Egidius loco citato, num. 18. Ref. 111. à §. Itaque pau-
lo post in-
tum à ver-
At hic.

tenum permaneat, ut maneat cum potestate sibi annexa ad validē recipienda, vel danda alia Sacraamenta. Negant Vasquez disp. 134. cap. 3. Egidius loco citato, num. 18. Hurtado, Ochagavia locis citatis, & Lugo disp. 81. num. 2. & 3, necnon Palaua tract. 18. punct. 11. num. 6. qui & citat pro se Suarium, sed male. Ratio horum est, quia frustra maneret post hanc vitam talis potestia, seu potestas, cum nullum tunc exercitium habere posset, cum his Doctribus est etiam Dicastillo disp. 2. dub. 16. num. 478.

4. Sed probabilius respondeo, permanere in æternum cum prædicta potestate: sicut permanet ipse met character. Quod autem illa potestas nunquam (salem post generalem resurrectionem) productura sit in actu, id nimis accidentale est. Sic S. Thomas q. 64. art. 7. ad 2. & Suarez disput. 13. sec. 1. Et debent docere omnes qui docent characterem esse potentiam physicam, non moralem, ut optimè docet Philibertus tract. 1. de Ordine, par. 13. cap. 6. num. 3. Tenet etiam expressè Henriquez lib. 2. cap. 17. num. 4. vbi loquendo de charactere Baptizati, sic ait; *Hoc charactere baptizati, quasi ones minio, aut ferro signata, distinguuntur à reliquo infidelibus, & manet in heretico, & in animabus separatis, etiam damnatorum. Quod si fortè per miraculum suscitetur homo, non est rebaptizandus, nec iniiciandus Confirmatione, & Ordine, qui Sacerdos obiit, sed resinet indebilitatem suam pristinam dignitatem, virtutem, & officium Sacerdotis, ita ut Beatus, resupino corpore, posset absoluere, aut consecrare Eucharistiam, sed non facit de lege, quia usus potestatis solis viatoribus missus est à Christo;* Sic Henriquez.

Sup. hac diffi-
cile. lego Res.
& §. not. pre-
terita.

5. His suppositis, appetit ad difficultatem proposi-
tam in hac resolutione affirmatiu[m] respondendum esse; & ita in terminis terminantibus respondet Ger-
runda de Episcopo, tom. 2. lib. 8. disp. 8. cap. 2. num. 5. vbi sic ait; *Ex his infero, sicut supra dictum est, Sacerdotem rediuium characterem, & utramque potestatem
habitum conferandi, atque absoluendi, sic Episcopum rediuium eisdem ornatum esse confirmandi, & Ordines conferendi, non autem iurisdictione pollebit in Ecclesiam, quam morte reliquerat, si fuerit prouisa. Ita ille, cui ego addo, Fabritium Surianum, tom. 1. lib. 3. cap. 8. lit. 1., vbi ita ait; *Hinc sequitur, quod si quis moriarum iam Baptizatus, vel Confirmatus, vel Ordinatus, & postmodum per diuinam potentiam à mortuis resurgat, & ad vitam iterum reuocetur (quemadmodum Lazarus surrexit) non efficit necessarium, ut iterum baptizetur, aut confirmetur, aut ordinetur, quia iam character sacramentalis adhuc in eo incorruptibilis perdurat.* Hac ille, qui citat Suarez, Bonacinam, & alios. Et quidem esse characterem indelebilem, etiam post mortem, ex hoc probari posset, quia nimur cum sit qualitas spiritualis animæ inhærens, non pendet ex corpore; ita ut si anima à corpore segregetur, character, pariter ab anima separatur; vnde dato, quod corpus moriatur, & corruptatur; character tamen, quia pendet immediata ex anima, cui inseparabilitate inhæret, semper incorruptibilis perdurat. Hinc collige, quod in Beatis usque in æternum character sacramentalis perdurat, eo quod illi felicissimo statu minime repugnet: character enim est quædam qualitas supernaturalis, & spiritualis perficiens animam, vnde potius ei quoddam ornamentum, quæ deformitatem confert: In damnatis pariter usque in æternum perdurat, sed non est eis ad ornatum, sed ad confusionem, quatenus illum considerantes de sua nimia ingratitudine conqueruntur; nam illis Sacraementis salubriter non vñ sunt, quæ eis ad consequendam gratiam, & vitam æternam fuerant divinitus collata.*

RESOL. XXIV.

Quisnam sit Minister Consecrationis Episcopalis?
Et explanatur, quod olim Corepiscopi ex concessione
Episcoporum ordinabant Sacerdotes. Ex part. 12.
tract. 1. Ref. 24.

§. 1. **S**upradictis difficultibus enucleatis circa characterem Consecrationis Episcopalis, restat perractare de Ministro Consecrationis.

2. Dico igitur Episcopum, & sacerdotem nonnisi ab Episcopo consecrari posse; Ita communiter Doctores, quorum authoritas hac in re, quæ penderet traditione, plurimi facienda est. Et in Ecclesia inaudita est, quod unquam aliquis Sacerdos vel Episcopus a non Episcopo fuerit ordinatus. Item antiqui Patres constanter assertur, nullam esse ordinacionem Episcoporum, & Presbyterorum factam ab illis qui non erant veri Episcopi. Quare non afferunt Valquez disput. 143. cap. 4. & Meratio disp. 8. de Ordine, sec. 2. affirmantibus posse simplicem Sacerdotem ordinare alios in Sacerdotes ex concessione Romani Pontificis, vel Concilij Generalis. Quod maxime probant ex eo, quod olim Corepiscopi ex concessione Episcoporum ordinabant Sacerdotes, ut patet can. 10. Concilij Antioch. Corepiscopi autem erant simplices Sacerdotes, ut Vasquez probare contendit disp. 238. cap. 7. Addi etiam potest in Concilij Ancyran. can. 13, ita statutum esse: *Corepiscopis non licet Presbyteros, aut Diaconos ordinare, sed neque Presbyteri cunctiatis, sine precepto Episcopis, vel litteris in qua que Parochia. Ex quo constat licuisse olim Presbyteri ordinare Presbyteros cum Episcopi licentia. Item Leonem I. Epist. 92. ad Rusticum Narbonensem Episcopum cap. 1. respondit se rata habet posse Ordinationes factas à falsis Episcopis, & nominatim à diaconis, uno Presbytero, & altero Diacono, de quibus ibi est quæstio, accedente consensu, & iudicio Presbiterium, id est Episcoporum in quorum diocesi celebratae fuerunt, sed, ut dixi, his non afferunt. Ad Canonem vero Ancyranum, & testimonium S. Leonis Magni late responderet etiam Matron. in 3. part. D. Thomas, tom. 2. de Sacram. disp. 67. sec. 1. num. 17. Dicendum est igitur solos Episcopos esse ministros consecrationis Episcopalis.*

RESOL. XXV.

An simplex Sacerdos ex commissione Papa possit esse Minister Consecrationis Episcopalis?
Et cursim explanatur, delegata à Summo Pontifice po-
testate, Ordinatum Clericum, posse Ordinatum mini-
strare, quem ipse habet, & laicum confirmatum posse
ex commissione Papa Confirmationis Sacramentum
conferre. Ex p. 12. tr. 1. Ref. 25.

§. 1. **Q**uod est quædere, an Romani Pontificis mandato, consensu, sine auctoritate, si Presbyteri Episcopum conseruent, valeat consecratio, & consecratus ordinis Episcopalis potest recipiat. Hanc questionem breviter artigerunt Doctrandus in 4. distinc. 7. quest. 2. num. 7. & 10. Paludanus in eodem libro & distinc. quest. 4. art. 5. posse con-
clusiōnem 2. in responsione ad primam. Capitulo eodem lib. & distinc. quest. 2. art. 5. in responsione ad primam. In primis Glossa in cap. manus, de consecr. distinc. 5. & cap. peruenit, distinc. 95. regulam generalem pos-
suit, delegata à Summo Pontifice potestate, posse
quemlibet